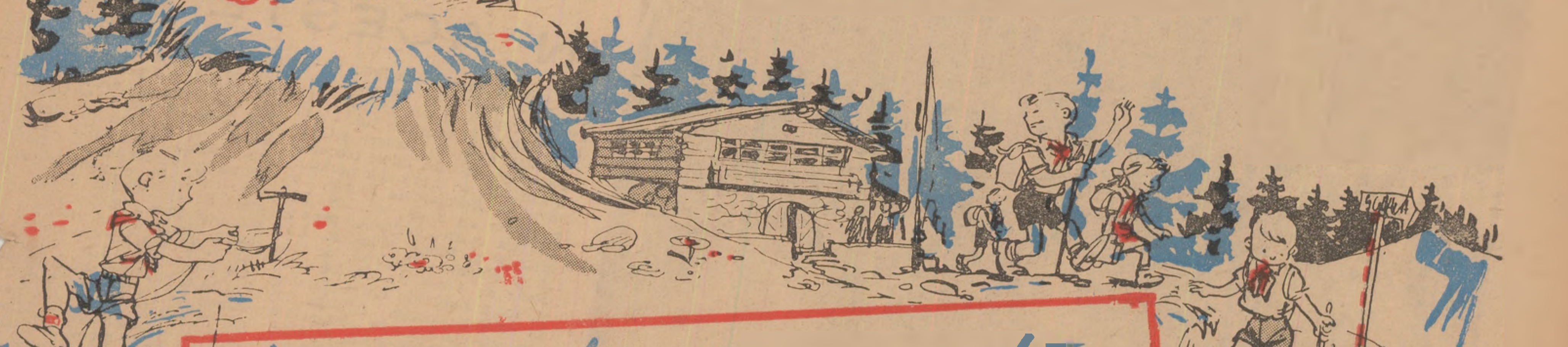
Proletari din toate țările, uniți-vă!
La luptă pentru cauza Partidului Muncitoresc Romîn, fii gata!

Scînteia pionierului

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL UNIUNII TINERETULUI MUNCITOR

Anul XIV nr. 36 (872) ★ joi 6 septembrie 1962 ★ 8 pagini, 30 bani

La revedere, vacanță...

Vacanța s-a apropiat de sfîrșit! Peste cîteva zile vom merge cu toții din nou la școală... Dar, cîte amintiri, cîte zile fericite, pline de bucuria vacanței petrecute nu avem acum!

Era o zi cu soare, și m-am hotărît să pornesc prin bătrîna și splendida noastră deltă. M-am urcat pe vaporul „Trotuș"... Zarvă, gălăgie. „Pe aici sînt copii" mi-am spus. Nu m-am înșelat: un grup mare de copii aveau, ca și mine, același itinerariu. Alături de mine, eleva Ionescu Cristina de la Școala medie nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din Pitești, își notează pe un carnețel primele impresii din călătorie.

Peste cîteva minute, vocea căpitanului se făcu auzită, acoperind larma.

Vaporul se desprinde de chei, cîteva manevre, un șuierat și pornim în cursă pe pînza cenușie a apei. Trecem prin port, șlepuri și șalupe sînt într-un permanent du-te-vino, transportînd baloturi de stuf spre fabricile brăilene. Ne despărțim cu tristețe de acest tablou industrial care radiază vitalitate și tinerețe. Rînd pe rînd, apar și dispar din fața noastră, orașe și sate: Tulcea, Isaccea, Mila 27... Se desprinde întîi brațul Chilia, apoi Sfîntu Gheorghe, iar noi ne continuăm drumul spre Sulina. Seara cînd ajungem zărim o mulțime de pelicani. Aici, se pare, este împărăția lor. Ne împrietenim cu pescarii lipoveni, blonzi și cu fața arsă de soare, care ne servesc cu tradiționala lor ciorbă de pește. Am văzut o mulțime de pești, am strîns melci și am cules buchete de nuferi. Dimineața, mare bucurie: plecăm cu nava de cercetări hidrologice. „Delta"! pe un canal natural de 7 km pînă la mare!

★

E adevărat, excursiile și drumețiile au făcut parte din activitățile cele mai îndrăgite de pionieri, în vacanță. Dar nu pot să nu vă povestesc că, într-o zi, mă aflam la centrul raionului Băilești, regiunea Oltenia. Acolo, veniseră pionieri din toate comunele care aparțineau de raion. Motivul? Intreceri sportive. Erau prevăzute șase probe: viteză, rezistență, sărituri în lungime, sărituri în înălțime, aruncarea greutății, aruncarea discului. Fiecare comună a luptat să fie prima, dar, bineînțeles, au cîștigat cei mai buni. Intrecerile au fost pasionante. Stau de vorbă cu pionierii Stanciu Angela, Țol P. Ion, Stanciu Constantin, Ciovică Lina, Georgescu Elena și Pușcașu Gheorghe, toți din comuna Pleșca, cîștigători la diferite probe. Mîndria lor, nu trebuie să vă mai spun, era foarte mare pentru numărul mare de probe cîștigate. Comuna a fost reprezentată cu cinste, școala și-a căpătat un bun nume printre iubitorii de sport și chiar ei înșiși, pionierii, iubesc acum mult mai mult sportul.

★

Pe pionierii din comuna Buzescu, raionul Alexandria, i-am cunoscut în timpul campaniei de recoltare. În prima zi, au strîns 30 de snopi, în a doua zi au strîns 40. În total, în cele 5 zile cît au ajutat gospodăria au strîns 600 kg boabe de grîu, muncă pentru care colectiviștii le-au mulțumit. Dar pionierii de aici sînt tare harnici și deși au colectat și 200 kg de fier vechi, nu se mulțumesc. Vor să strîngă mai mult. Ei au învățat să iubească munca, de la părinții lor. În plus ei știu că pentru obținerea steluței roșii, una din condiții este și aceea a colectării de fier vechi, de ajutor dat gospodăriei. Așa că ei de fapt, au îndeplinit una din aceste condiții.

★

Pionierii de la Școlile de 8 ani nr. 4, nr. 5 și 6 din Piatra-Neamț cei care-au rămas în localitate, au petrecut zilele vacanței, în tabăra locală.

După excursiile din Parcul Cozla, barajul de la Bîtca Doamnei, pionierii din Piatra-Neamț au pornit cu autocarele să cunoască perla nouă, strălucitoare, a Moldovei. S-au îndreptat de la fabrica de ciment din Bicaz, spre Cheile Bicazului, la Lacul Roșu, la lacul de acumulare sau marea Bicazului, cum i se mai spune, uzina electrică de la Stejarul, fabrica de fire și fibre sintetice de la Săvinești și înapoi, acasă. Nu era prima oară cînd vizitaseră locurile acestea. Doar trăiesc foarte aproape de ele și oricînd le pot vedea. Dar acum, după ani de zile de construcții, ei, copiii, care au fost martori la nașterea hidrocentralei V. I. Lenin, pe care au urmărit-o etapă cu etapă, vedeau de fapt, lupta oamenilor pentru înfăptuirea cuvîntului partidului. Și erau mîndri că printre cei care pun temelia vieții noastre fericite sînt și părinții și frații lor. Acestea nu-s simple amintiri de vacanță. Sînt amintiri care-ți călăuzesc pașii în viitor.

★

Nu pot să închei aceste scurte însemnări de vacanță fără să vă amintesc minunata zi de August 23, cea mai mare sărbătoare națională a poporului nostru. Momentul cînd prin fața tribunelor au defilat pionierii, mlădițe tinere ale viitorului. Purtau în ochi dorința de-a fi mîine, cetățeni de nădejde ai patriei, aduceau cu ei bucuria notelor bune, zilele luminoase ale copilăriei lor, pentru care mulțumeau în acea zi, lui, partidului — minunat părinte și conducător.

GHEORGHIȚĂ-REPORTERUL

Au sosit manualele! Bucuroşi, pionierii ajută la împărţirea lor. E o îndeletnicire pe care fiecare o face cu plăcere. In acest an, 17 400 000 de manuale se vor distribui în mod gratuit. Pentru copilăria lor fericită de astăzi, pionierii mulţumesc din inimă partidului, se străduiesc să înveţe cît mai bine.

Ne-am îmbogăţit cunoştinţele

În timpul anului şcolar, ca şi în vacanţă, pionierii unităţii noastre, prin întreaga lor activitate, se pregătesc pentru obţinerea distincţiilor pionereşti. De curînd am fost într-o excursie de trei zile în oraşul Craiova. Printre celelalte obiective vizitate, a fost şi muzeul „Procesul muncitorilor ceferişti şi petrolişti din anul 1933". Am avut multe de învăţat, cu acest prilej, ne-am îmbogăţit cunoştinţele despre încă un episod din lupta oamenilor muncii sub conducerea partidului, am făcut un nou pas spre obţinerea distincţiei pionereşti.

BOJINCĂ DUMITRU
Tabăra locală Crihala,
Tr. Severin

IN ACESTE ZILE

În curînd vacanţa va lua... vacanţă. Pionierii şi şcolarii păşesc într-un nou an şcolar cu bucuriile şi îndatoririle lui. Încă de pe acum, mulţi pionieri au şi început pregătirile. Zilele trecute, la Librăria nr. 3 era aglomeraţie. Pionierul *Haralambie Eugen, de la Şcoala de 8 ani nr. 154,* îşi cumpăra caiete, creioane, penar, cerneală şi hîrtie albastră. La fel şi *Mandric Mugurel*, de la *Şcoala de 8 ani nr. 32*. De altfel, toate librăriile din Capitală, din celelalte oraşe, precum şi cooperativele din sate, sînt acum aglomerate. Pionierii sînt hotărîţi ca prima zi de şcoală să-i găsească cu caietele învelite, etichetate, liniate, gata pentru... prima lecţie.

Şi acasă au început pregătirile. Pioniera *Tache Sofia*, de la *Şcoala medie nr. 2 Constanţa*, şi-a spălat uniforma, şi-a călcat-o, apoi şorţuleţul, guleraşul. Desigur, că şi alţi pionieri şi pioniere au procedat la fel. Dar şi şcoala trebuie „gătită" de sărbătoare. De aceea, activul pionieresc de la *Şcoala medie nr. 2 „Fraţii Buzeşti" din Craiova*, împreună cu foarte mulţi pionieri vin în aceste zile la şcoală şi ajută, după puterile lor, la ultimele pregătiri. O grupă e în laborator şi şterge de praf aparatele de fizică, chimie ; alta — în camera cu materialul didactic — controlează hărţile, planşele. Acolo unde sînt zgîrieturi şi rupturi ei le repară. Tot cu reparatul se ocupă şi... micii tehnicieni. O clanţă la care-i lipseşte un cuişor, o balama căzută de la poartă, scripetele de la tablă desprins, acestea sînt cîteva mici defecţiuni pe care pot să le rezolve cu succes pionierii. Micile gospodine de la *Şcoala de 8 ani din Tîrgu Bujor, regiunea Galaţi* nu se lasă mai prejos, căci au şi ele cîte ceva de făcut la şcoală. Un „Bine aţi venit!" la intrare, o lozincă în hol sau în clasă. Şi pe urmă, geamurile trebuie şterse, ghivecele cu flori îmbrăcate cu hîrtie creponată, praful şters de pe catedră, bănci. Cu clasa şi şcoala gătite de sărbătoare, pionierii mai mari pot trece la... întîmpinarea noilor colegi, cei din clasa I-a. Pentru aceasta ei pot lucra mici daruri: semne de carte, numărători, coşuleţe simple din carton pentru păstrat lucruri mărunte, flori.

Prima zi de şcoală e o sărbătoare a tuturor, a copiilor, a tovarăşilor profesori, a părinţilor. Şi fiecare caută să facă celorlalţi, cu acest prilej, o surpriză, o bucurie. Voi, pionierii, puteţi pregăti un program artistic şi sportiv. Cîntece închinate vieţii noastre noi, poezii dedicate partidului nostru drag, patriei socialiste, dansuri populare, o mică scenetă, gimnastică, toate învăţate în vacanţă, sînt foarte nimerite pentru această serbare.

Şi cînd, emoţionaţi, veţi sosi la şcoală în ziua de 15 septembrie, îmbrăcaţi în costume pionereşti sau uniforme strălucitoare, cînd şcoala, la fel de emoţionată vă va primi cu porţile deschise, să ştiţi că pentru viaţa voastră fericită de azi vă poartă de grijă partidul, clasa noastră muncitoare şi că fiecare din voi, chiar din prima zi de şcoală trebuie să înveţe bine şi foarte bine. E bucuria şi îndatorirea fiecărui şcolar.

GETA COSTIN

foileton

Ce vei face?

Pe strada Dr. Petru Groza din Braşov toate casele sînt noi. Blocuri frumoase, înalte, curate strălucesc în soare. În faţa unuia dintre blocuri un grup de copii discută cu însufleţire.

— Noi am petrecut minunat! Făceam plajă, apoi intram în mare, ne jucam. Iar careul nostru era format din 1 700 de pionieri. La Năvodari e cea mai mare tabără.

— La noi la Dîmbul Morii n-a fost aşa mare tabăra, dar ne-am simţit foarte bine. Am făcut excursii, am prezentat programe artistice, am organizat un joc de orientare turistică...

— Şi noi, cei care-am participat la programul taberei locale am avut o vacanţă foarte plăcută ; am făcut excursii de o zi sau de două zile pe Tîmpa, la Poiană, la G.A.C. Codlea. În felul acesta am îndeplinit şi o condiţie pentru obţinerea distincţiei pionereşti.

— Grozavilor! Şi izbind din nou mingea de peretele casei, Ciobanu Nicolae rîdea dispreţuitor. Am fost în tabără, am făcut plajă, mare scofală! Aflaţi că şi eu am făcut plajă, m-am scăldat la ştrand şi n-am dus-o de loc mai rău! Hm! Mare lucru! Fac ce vreau, cînd vreau şi nu-mi place s-ascult de nimeni...

Într-adevăr, Ciobanu Nicolae, din clasa a V-a B de la Şcoala medie nr. 3 din Braşov, face numai ceea ce vrea şi niciodată, ce trebuie.

Cine este acest băiat? Locuieşte pe strada Dr. Petru Groza în Blocul 1 scara B etajul 4 apartamentul 9. De altfel, pe ori care copil de pe stradă l-ai întreba care-i blocul în care locuieşte Ciobanu ţi-l va arăta repede. Pe pereţii noi şi curaţi, după ce iese el să se joace, rămîn distincte urmele unei mingi de fotbal. Are şi ore preferate : dimineaţa pînă la ora 7 şi la prînz între orele 14 şi 16. Cînd vecinii îi atrag atenţia să nu tulbure liniştea în orele de odihnă el le răspunde invariabil : „Zău? Şi eu cînd să mă joc?" De fapt, la 500 de m de casa lui este un parc, un loc verde unde s-ar putea duce. La şcoală, pe toată durata vacanţei a fost tabără locală. Dar el preferă zidurile casei sale şi să tulbure liniştea vecinilor. Aşa-i el, deosebit!

Însă ceea ce este mai grav nu v-am spus despre acest băiat. În catalog, în dreptul numelui lui am văzut, la purtare, mediile 7,7, şi 6. Iar la restul obiectelor, medii de 4 şi 3. Este, adică, repetent. Colegii lui au trecut în clasa a VI-a, el, consecvent a rămas tot într-a V-a.

Şi acum, gata cu tonul glumeţ! Peste foarte puţine zile vom merge din nou la şcoală. Ciobanu Nicolae se va duce şi el. Cu ce gînduri intră el în noul an şcolar? S-a gîndit în această lungă vacanţă de vară, măcar o dată, ce are de gînd să facă, cum se va purta cu tovarăşii profesori pe care anul trecut nu i-a respectat? Dar cu colegii? Dar cu el însuşi? Va învăţa sau va fi din nou balastul clasei, problema tovarăşilor profesori şi a colegilor lui? La cei de acasă, care se străduie să-i pună la dispoziţie totul pentru singura lui obligaţie de a învăţa, s-a gîndit un pic? Poate că încă nu s-a gîndit. În aceste zile, trebuie s-o facă. Înţelegi Ciobanu Nicolae că eşti obligat să te schimbi, să te îndrepţi? Că nu se mai poate să fii în urma tuturor?

ELENA SKIBINSKI

ancheta noastră

Frumoasă ești patria mea

Prin intermediul scrisorilor am stat de vorbă astăzi cu pionieri din orașul Oradea, din comuna Bîrca, raionul Segarcea, din orașul Baia Mare și din comuna Mădălari-Beica, raionul Drăgășani. Tema discuției: Drumeții și excursii organizate în vacanță. Așadar, să dăm cuvîntul corespondenților noștri. Iată ce ne mărturisește Negruț Ștefan de la Școala medie nr. 1 din Oradea:

„Nu știu ce trebuie să vă spun mai întîi despre minunata excursie de 14 zile organizată de detașamentele 3 și 4 de la noi din școală. Am străbătut întreaga țară. În Moldova am pornit din Suceava, care alături de celelalte orașe ale patriei, cunoaște ritmul avîntat al construcțiilor noi și ne-am oprit în orașul renăscut aproape în întregime — Galați, locul unde constructorii de nave dau la iveală maiestoasele cargouri de 4 500 tone. Iar pe malul mării — de la Mamaia și pînă la Mangalia — am admirat, plini de încîntare, arhitectura elegantă a nenumăratelor blocuri noi ce înfrumusețează litoralul romînesc.

Și acum, iată relatările lui Enache Florica de la Școala medie Bîrca, raionul Segarcea:

„De la noi din Bîrca am străbătut un drum mai lung pentru a ajunge tocmai în cetatea luminii de la Bicaz. Am poposit aici, dornici să vedem ceea ce minunații constructori ai socialismului, ai vieții noi, fericite, au fost în stare să plămădească la Bicaz: impunătoarea Hidrocentrală V. I. Lenin și cea mai tînără mare a țării. Pe această mare de aproape 40 de km, ne-am plimbat cîteva ore cu vaporul. De aici, de la Bicaz, mașina ne-a dus la Lacul Roșu, la Gheorghieni, la Alba Iulia, Sibiu și apoi pe minunata vale a Oltului, înapoi acasă".

Ceteraș Ion de la Școala de 8 ani nr. 7, Baia Mare povestește:

Dintre excursiile noastre, desigur, că niciodată nu o vom uita pe cea organizată prin ținutul natal. În primul rînd am străbătut Țara Oașului cu neasemuitele ei frumuseți. Apoi, am luat la rînd orașele regiunii, ce-și trăiesc și ele în prezent o viață nouă. Un grup dintre noi s-a ocupat cu culegerea de cîntece și dansuri din folclorul Oașului. Așa că, la începutul noului an școlar tinerii noștri folcloriști vor avea cu ce să se mîndrească!...".

În încheiere, să dăm cuvîntul lui Chezoiu Gheorghe de la Școala de 8 ani din comuna Mădălari-Beica, raionul Drăgășani:

„Obiectivul principal al călătoriei noastre a fost orașul București — Capitala patriei noastre dragi. Cele două zile cît am stat aici au fost, bineînțeles, mult prea scurte, pentru a vedea totul. Vor rămîne pentru noi de neuitat vizitele la Uzinele 23 August, la monumentala Casă a Scînteii, la Pavilionul expoziției economiei naționale, cît și plimbările pe impresionantele magistrale ce străbat Bucureștiul".

RADU BOGDAN

Drumeții, drumeții... pe apă sau cu trenul, cu mașinile sau pe jos, pionierii cunosc tot mai bine patria noastră dragă.

ancheta noastră

„A fost o vacanță minunată..."

Mergem într-o școală și discutăm cu un pionier, cu altul, primim la redacție scrisori, telegrame, telefoane. Și toate vorbesc despre o vacanță minunată petrecută pe malul însorit al mării, sus, sus pe munte la umbra falnicilor brazi, în drumeții și în excursii, cu care prilej copiii au cunoscut măreţele realizări din patria noastră socialistă.

„Mulțumesc din inimă partidului nostru drag pentru zilele minunate petrecute în tabăra de la Sinaia" — ne spune Stanciu Silvia de la Școala de 8 ani nr. 66 din București. „Sînt fericit că din îndepărtatul sat de pe malul Dunării, Poiana Mare, raionul Calafat, am venit în tabăra centrală de la Bușteni, am urcat sus pe munte, am petrecut minunat" — ne declară și Bancă Georgică.

Partidul le-a creat condiții de viață minunate, ei au dus o activitate bogată, interesantă. Excursii au făcut cu toții. Cei de la tabăra din Cheia — la Muntele Roșu, la Piscul Vînatorului, cei din Bușteni — la Urlătoare, la Gura Dihamului, iar cei din Sinaia — la Cota 1 400, Stîna Republicii... Și vizite în întreprinderi au organizat cu toții. Unii la Hidrocentralele de la Moroeni și Dobrești, alții la Fabrica de hîrtie din Bușteni, la Fabrica de sticlă din Azuga; ceilalți s-au întîlnit cu un muncitor fruntaș de la Uzinele I. C. Frimu, cu poeta Maria Banuș, au cîntat, au dansat și au recitat poezii.

„Ce poate fi mai plăcut, ne-a spus Chivu Nicoleta din Tabăra centrală de la Gîlma, decît să te odihnești în aceste locuri frumoase, să duci o activitate pionierească atît de interesantă, să legi prietenii cu o mulțime de copii!... Da, aceasta a fost o vacanță minunată..."

CRISTINA ANDREI

Viitorii campioni... exersează!

Foto: G. PRIGORIE

Școala vă așteaptă

La jumătatea drumului dintre Timișoara și Arad se află o comună mare, cu străzi largi și drepte, străjuite de salcîmi, numită Orțișoara.

În centrul ei — o clădire frumoasă pe zidul căreia stă scris: „Școala profesională de mecanici agricoli".

Cu toate că elevii își mai petrec vacanța, am intrat mînați de dorința de a afla cîte ceva despre activitatea de aici, despre pregătirile ce se fac în vederea deschiderii noului an școlar.

Mulțumiri

O scrisoare, zărită sub un cristal, ne-a atras de la început atenția. Era adresată acestei școli de către conducerea S.M.T. Variaș. „Felicităm școala pentru buna pregătire a fostului elev Nicolae Rotea, acum unul dintre mecanicii agricoli de frunte ai stațiunii noastre"...

Aceasta însă, nu era singura. Pe adresa școlii din Orțișoara au sosit și alte scrisori de acest fel: de la S.M.T. Berzovia, Peciul Nou, Aradul Nou... Sînt rînduri care vin să încununeze strădania depusă de elevi pentru a deveni oameni pregătiți, folositori agriculturii noastre socialiste.

Atenție la bord!

Stînd de vorbă cu tovarășul Ion Maxim, directorul școlii, care a sosit de curînd de la S.M.T. Gătaia — unde și-au făcut practica unii elevi — am aflat cele de mai jos:

Dintr-o brigadă de tractoare care se afla în comuna Tormac făcea parte și elevul Pop Traian din anul III. Lucra la seceratul și treieratul grîului cu o combină. La un moment dat a observat că motorul nu mai funcționează normal. Aparatele de bord indicau o temperatură ridicată a apei. Să anunțe pe cineva însemna să piardă prea multă vreme. A oprit imediat motorul și a început să-l cerceteze cu atenție. Cureaua de la ventilator era în perfectă stare. Motorul nu era supus unei supra sarcini. Atunci ce să fie?... Deodată privirea i s-a oprit asupra radiatorului. Acesta avea partea din față acoperită cu pleavă. „Asta-i!" și-a zis Traian și a început să-l curețe. Pleava împiedica răcirea apei din radiator.

Cînd a isprăvit, s-a urcat pe tractorul combinei. Acum totul funcționează normal.

Peste 100 de prieteni...

În timpul vizitei, ne-am abătut și pe la clubul școlii. Șahurile, jocurile distractive, muzicuțele și cele peste 3 500 de volume pe care le are biblioteca — îi așteptă pe elevi.

— Aveți mulți cititori? — ne-am adresat tovarășei bibliotecare.

— Aproape toți elevii își petrec timpul liber la club și la bibliotecă. Dintre ei, peste 100 sînt purtători ai insignei de „Prieten al cărții". Iar în noul an școlar, vom avea — cu siguranță — și mai mulți.

★

Peste puține zile, alți 120 de elevi vor păși pentru prima oară pragul acestei școli. La dispoziția lor vor sta clase luminoase, îmbrăcăminte și manuale școlare primite gratuit, mașini agricole, clubul și biblioteca, terenurile de sport... În schimb li se cere un singur lucru: să învețe în așa fel încît peste 3 ani, cînd vor absolvi școala, toți să devină mecanici bine pregătiți, capabili să stăpînească mașinile moderne care împînzesc întinderile fără haturi ale gospodăriilor agricole colective.

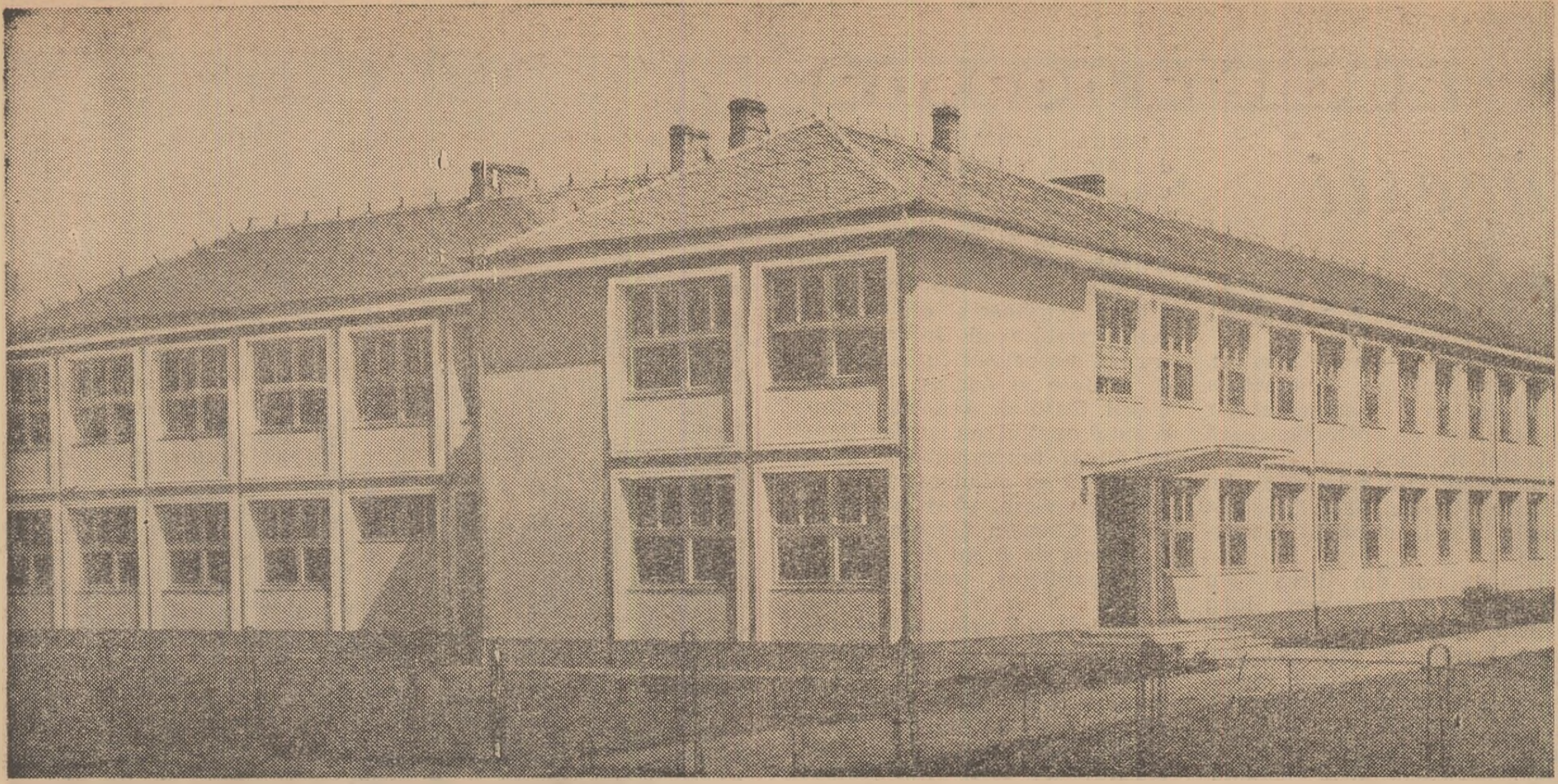

E. BUNEA

Flăcăii din Recaş

Sfîrşit de august. Amiază. Soarele dogoreşte puternic, dar pe ogoarele gospodăriei agricole colective din Recaş, regiunea Banat, munca nu conteneşte o clipă. Aici, actuala campanie agricolă înregistrează maximum de intensitate. Se recoltează tutunul, cartofii, pepenii, zarzavaturile şi se fac, în acelaşi timp, lucrări pregătitoare pentru însămînţările de toamnă. Colectiva din Recaş are însă şi un mare număr de animale: 656 de bovine, din care 206 vaci cu lapte, 220 de scroafe şi peste 1 500 de porci pentru îngrăşat, 1 600 ovine, peste 1 500 de păsări mari — găini, raţe, gîşte şi 9 500 de pui. Pentru toate acestea trebuie asigurate hrana şi adăposturile necesare pe tot timpul iernii. Iată de ce, în aceste zile şi aici, la sectorul zootehnic, se munceşte cu deosebit avînt. Se ridică noi adăposturi pentru animale: un grajd pentru 100 de vaci şi altul pentru 150 de viţei, o maternitate pentru scroafe şi o îngrăşătorie pentru porci iar alături de schelele noilor construcţii zootehnice, se însilozează porumbul furajer. O tocătoare mecanică, acţionată de un tractor, duduie necontenit, din zori pînă noaptea tîrziu.

— Ne-am planificat să asigurăm cîte 10 tone de furaje pentru fiecare vită mare şi cîte 5 tone pentru tineretul taurin, spune Ion Peter, preşedintele colectivei, dar vom însiloza mai mult. În afară de porumbul furajer de pe cele 100 de ha avem dovleceii cultivaţi în porumb pe o suprafaţă de peste 800 ha. Apoi, fabrica de zahăr ne va furniza vreo 90 de vagoane de borhot, pe care îl vom amesteca cu pleavă şi reziduri de la grădina de legume. Deocamdată, se lucrează din plin la însilozatul porumbului. Am repartizat aici, o echipă de oameni harnici şi gospodari, cea condusă de comunistul Striker Francisc.

★

Ion Tomici este socotitorul brigăzii zootehnice din colectivă. El ar dori ca producţia de lapte pe fiecare vacă să sporească mereu, ca fiecare porc contractat cu statul să aibă nu numai 90 de kg cum prevede stasul ci 100, 120 de kg. Dar pentru asta animalele au nevoie de hrană bună şi în cantităţi suficiente. Tomici ştie bine lucrul acesta. De aceea, îl întîlneşti adeseori printre colectiviştii care însilozează porumbul.

— Cum merge, baci Francisc? se interesează el.

Fără să-şi lase furca din mînă, baci Francisc răspunde:

— Merge, dar ca să însilozezi peste 3 000 de tone de porumb, nu-i un lucru tocmai uşor.

— Într-adevăr, nu-i uşor, recunoaşte Tomici. De-aia ne-am gîndit să vă dăm o mînă de ajutor.

— Ajutor?! se miră baci Francisc. De unde? Doar oamenii sînt ocupaţi pînă peste cap cu treburi.

— Şi cu toate astea o să vă dăm ajutor, spuse Tomici cu hotărîre. Am avut noi, utemiştii, o adunare generală, serile trecute în care am hotărît ca duminica viitoare şi în celelalte duminici din luna septembrie să ajutăm la însilozatul furajelor!

Baci Francisc zîmbeşte satisfăcut.

— Apoi dacă faceţi voi lucrul ăsta, să ştiţi că sînteţi nişte flăcăi de ispravă

A. MIRCEA

La gospodăria agricolă colectivă din Dobreni, raionul Olteniţa, se recoltează mari cantităţi de ardei gras pentru pieţele bucureştene.

Cu fiecare an...

Vestea că în comuna lor se va construi o nouă şcoală s-a răspîndit iute ca fulgerul. Pionierii au hotărît să se strîngă să stea de vorbă. Doar şcoala va fi a lor. Iar ei vor face ce vor putea ca lucrările să meargă cît mai repede. Şi cum au hotărît, aşa au făcut. S-au împărţit pe echipe, au cerut să li se dea voie să sorteze cărămizile, să aşeze ţiglele în stive, să niveleze terenul, să care apă. Constructorii s-au bucurat mult văzînd hărnicia copiilor.

În timpul verii, pentru ridicarea şcolii din comuna Gura Rîului, raionul Sibiu, s-a lucrat susţinut. Iar copiii, pe lîngă drumeţiile, jocurile şi activităţile din tabără, s-au dus nerăbdători să dea o mînă de ajutor şi la ridicarea noii şcoli. Pionierii Barbu Maria, Babriţ Ilie, Jurca Petru, Vlad Elisabeta (care a terminat clasa a V-a numai cu note de 10) au dat dovadă de hărnicie şi cu acest prilej...

În comuna Gura Rîului s-au construit multe case frumoase în ultima vreme. Şi, înconjurată de dealuri împădurite comuna devine tot mai frumoasă. Noua şcoală, care va avea 10 săli de clasă, va fi una dintre cele mai frumoase clădiri, „iar noi o vom îngriji şi o vom înconjura numai cu grădini cu flori", spun copiii bucuroşi. De altfel, bucurii semănătoare au copiii şi alte sate şi oraşe din regiunea Braşov, unde anul acesta vor fi gata încă 9 şcoli noi. În oraşul Agnita, Copşa Mică, Sighişoara, Braşov... În multe sate şi oraşe, şcolile se măresc, se fac etajări, se construiesc noi săli de clasă.

Cu fiecare an, pentru copiii oamenilor muncii, din întreaga ţară, partidul se îngrijeşte să le asigure condiţii tot mai bune de trai şi de învăţătură, de petrecere a timpului liber.

Pe tot cuprinsul patriei, şcolile aşteaptă primitoare pe vechii şi dragii lor prieteni — copiii.

ELENA TOFAN

În ajun de an şcolar prin magazine

Zilele trecute am dat peste cîteva însemnări grăitoare luate din vechea presă capitalistă din ţara noastră: despre taxe şcolare care depăşeau cu mult venitul unui om al muncii, despre manuale care costau salarii întregi, despre uniforme şcolare al căror preţ înghiţea venitul lunar al tatălui... Acestea erau cifre şi date cu mult reduse intenţionat de ziariştii burghezi. Realitatea era însă cu mult mai crudă!

Mi-am amintit de toate acestea colindînd prin cîteva magazine din Capitală şi zărind mulţimea de şcolari foind mai ales la raioanele „Uniforme şcolare" şi „Rechizite".

Proaspăta elevă

...Manolescu Florica din Dudeşti-Cioplea era nerăbdătoare: cu mămica de mînă, cu bunica, cu.. sora mămichii şi cu prietena Nila Ispas (un asemenea eveniment nici nu se poate petrece fără participarea directă a celor mai apropiate rude şi prietene!), Florica venise la „Magazinul copiilor" să-şi cumpere uniformă şcolară nouă. Dar ea nu era singura; la acelaşi magazin i-am întîlnit — veniţi cu aceeaşi plăcută îndeletnicire — pe Moise Viorica, clasa a III-a de la Şcoala de 8 ani nr. 165, pe Dunărinţiu Maria, clasa I-a de la Şcoala medie „M. Eminescu" şi pe mulţi, mulţi alţi copii.

Preţul scăzut al uniformelor, accesibil tuturor copiilor, nici nu se poate compara cu cel al uniformelor din vechea Romînie capitalistă.

La raionul „Rechizite şcolare"

...de la Magazinul „Victoria" — oră de vîrf; aglomeraţie. Elevi de toate vîrstele care cumpără rechizite. Îl privesc pe un băiat din clasa a VI-a de la Şcoala de 8 ani nr. 129. Aşteaptă nerăbdător să-şi comande rechizitele. El nici nu ştie ce-i această taxă şcolară, pentru că de cînd învaţă nu i s-a cerut să plătească aşa ceva; în ţara noastră nu se mai plătesc nici un fel de taxe şcolare! Iar de l-aş întreba: „Dar cărţile, cît te costă?" S-ar uita mirat la mine: Dv. nu ştiţi că toţi copiii din clasele I-a — a VII-a le primesc gratuit, de la şcoală?!"

La acest raion cunoştinţe noi: Pop Ecaterina din Tg. Mureş, Popescu Ion de la Şcoala nr. 123 — Bucureşti, fraţii A'ioşa şi Anişoara Stancu de la Şcoala „Dr. Petru Groza", Ion Mariana de la Şcoala nr. 116. Toţi cer caiete, maculatoare, radiere, linii, ghiozdane...

— Avem tot ce trebuie din belşug — ne spune gestionara Ştefania Iordache. Tot — şi la preţurile cele mai convenabile...

. . . .

Acum, în ajun de 15 septembrie, în întreaga ţară, copiii îşi cumpără cele necesare şcolii.

ŞT. ZAIDES

...ntrecerea continuă

Printre constructorii de motoare electrice din Timișoara, care la 23 August 1962, defilînd prin fața tribunelor, raportau succesele lor cele mai de seamă dobîndite în cinstea măreței sărbători, se afla și tînărul Eduard Tauth. Pășea vesel, mîndru. ...vea ...e ce. Brigada de strungari pe care ...nduce își depășise cu 25—30 la sută sar... de plan și realizase totodată numai ...se de bună calitate. Dar Tauth mai a... încă un motiv care-i umplea sufletul de ...rie. Cu trei zile înainte de marea săr...re se realizase dorința sa cea mai fier..., la care năzuia încă de pe vremea cînd ... la gît cravata de pionier: fusese pri... ...n rîndul comuniștilor.

...ele trecute i-am făcut o vizită. L-am gă...ngă strungul automat de copiat axe. Am ...tat desp... brigada sa care, în cinstea ... de 23 August, a ocupat primul loc în ...cerea cu celelalte brigăzi.

— E drept, începu el să povestească, nu ...șteptam să cîștigăm tocmai noi titlul de ...ași în această întrecere. Și asta, pentru ...igada noastră este creată de curînd. A... ...a „Electromotor" și chiar în sector la ... sînt atîtea brigăzi cu tradiție și expe...i, ca cele conduse de P. Nicoară, sau ...tcău, de exemplu, care s-au situat cu ...aritate pe primele locuri în întrecere.

— Și totuși, de data aceasta ați cîștigat în...rea. Cum ați reușit?

— N-a fost simplu, răspunde Tauth după ...a clipe de gîndire. În primul rînd ne-am ...izat munca așa cum scrie la carte. Apoi ... ocupat mai serios de ridicarea califi... noastre profesionale. Și rezultatele nu ... lăsat așteptate: planul a început să fie ...linit și depășit cu regularitate, rebutu...u scăzut la maximum, ba am mai făcut ...va economii. Și, uite așa, am cîștigat în...rea. Succesele de acum, continuă el, ... dat aripi. De aceea am hotărît să de... ...n cea mai bună brigadă de la „Electro...". Pentru asta vom continua întrecerea ... mai mult avînt. În următoarea etapă a ...cerii, obiectivele noastre sînt următoa... să îndeplinim în fiecare lună planul ce... brigăzii cu 10 zile mai devreme, să ...năm complet rebuturile și remanierile, ...onomisim în fiecare lună cîte patru cu... strung cu plăcuțe vidia, iar toți mem...brigăzii să-și ridice calificarea profesio... astfel încît să poată lucra la strungul ...at cu program.

— Dar în primele zile de după 23 August, ... mers treaba?

— Păi să vedem ce spune la carte, zîm... Tauth. Și scoate dintr-un sertar grafi... producție al brigăzii. Iată, în luna sep...ie avem de executat axe de diferite ...i, iar pînă la 31 august, am realizat ... 25 la sută din plan. Înseamnă că nu ... tocmai rău.

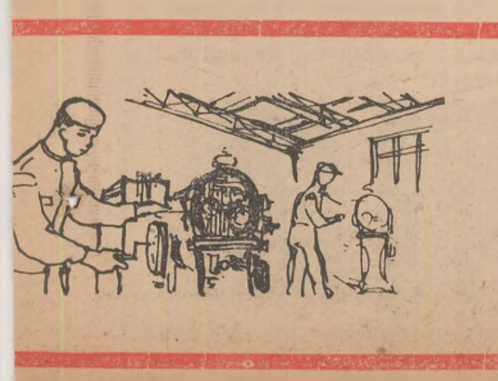
...e timp, strungul s-a oprit.

— Ce s-a întîmplat? l-am întrebat.

— Un lucru cît se poate de firesc: și-a ...at treaba și s-a oprit automat. Acum ...e să-i fixez programul pentru o altă ...dă. Așa că...

...n lăsat pe Tauth să-și regleze strungul, ...-i ca brigada pe care o conduce să de... ...și în această etapă a întrecerii socia... închinată aniversării Republicii, frunta...re fruntașe.

I. PRICOP

SĂRBĂTOAREA NAȚIONALĂ A R. P. Bulgaria

LA 9 SEPTEMBRIE, POPORUL FRATE BULGAR SĂRBĂTOREȘTE ZIUA ELIBERĂRII PATRIEI SALE DE SUB JUGUL FASCIST. ÎN CEI 18 ANI CARE S-AU SCURS DE LA ACEASTĂ ZI ISTORICĂ, OAMENII MUNCII DIN R. P. BULGARIA AU REPURTAT, SUB CONDUCEREA PARTIDULUI COMUNIST, SUCCESE REMARCABILE PE DRUMUL FĂURIRII NOII SALE VIEȚI.

SUB SOARELE LUMINOS AL SOCIALISMULUI COPIII DIN ȚARA VECINĂ ȘI PRIETENĂ TRĂIESC CU ADEVĂRAT O VIAȚĂ PLINĂ DE FERICIRE ȘI BUCURII.

În fotografie, aspect de la întîlnirea pionierilor din Vranja cu conducători ai statului și Partidului Comunist Bulgar.

CAMERA PIONIERILOR

Nu știu cine vesel a venit
și-a schimbat această cameră bătrînă.
Poate și la mine omul s-a gîndit
cînd cu drag alese tot ce-o să rămînă.

Stă pe masa roșie, firește,
vaza albă, liliacu-n floare.
Toba cum e luna strălucește
și pe goarnă arde-un strop de soare.

Mîna bună, înflorind pe coale,
semne multe, hărți a desenat
și a pus colecții minerale
în vitrinele de lemn de brad.

Pe pereți, cu trudă ne-ntreruptă
chipuri de eroi a rînduit
ca să odihnească, după luptă,
ca la ei acasă, liniștit.

Sînt aici și cei fără de nume,
cei căzuți în aspre bătălii.
Chipul lor e soare-n noua lume,
îi păstrăm în cărți și-n inimi, vii.

E atîta liniște senină,
în lumină tot se-nveșmîntează.
Stă precum soldatul în lumină
steagul scump, pionieresc, de pază.

Gîndul vrea atîtea să cunoască,
despre cei căzuți să știe multe.
Cameră a mea, pionierească,
despre ei vrea inima s-asculte.

Despre cei ce nu i-au putut frînge
nici vrăjmașii-n crunta lor mînie —
despre cei al căror tînăr sînge
arde în cravata-mi purpurie.

Dar cînd intru-n camera-asta mare
și ascult, cum ascultăm cu toții,
Comunismul îmi răsare-n zare
și tresar de caldele emoții.

Și tresar de dragoste deplină —
viitorul fața-mi luminează.
Stă precum soldatul în lumină
steagul scump, pionieresc, de pază.

de NICOLAI ZIDAROV
În romînește de ION BRAD

Drumul spre uzină

Cînd micul țăran a intrat pentru prima oară în școala din Eter, multe lucruri l-au uimit. Însă din toate cel mai mult i-au plăcut atelierele.

Un tînăr înalt blond, lucra cu îndemînare la un strung.

El a oprit mașina și l-a întrebat:

— Cum te cheamă?

— Anton.

— Vrei să lucrezi și tu la strung?

— Vreau, dar nu mă pricep.

— Dacă vrei, am să te învăț. Doar nimeni nu s-a născut învățat.

Pe băiatul blond îl chema Todor. El era mai mare ca Anton și știa multe, dar cu toate acestea nu era încrezut.

De atunci au trecut doi ani. De cum învăța lecțiile Anton alerga la strung. Mașina îl asculta. Piesele pe care Anton le lucra, ieșeau din mașină netede și frumoase. Deseori își amintea de Todor și își spunea:

— De ce nu vine acum să mă vadă!

Anul trecut Todor a terminat clasa a VIII-a și a intrat să lucreze în uzina de construcții de mașini. Și pe neașteptate ieri a venit în vizită la școală. Cînd a intrat în atelier, pionierii l-au înconjurat zgomotoși. Toți se bucurau, dar cel mai mult se bucura Anton.

— Adevărat strungar? — l-a întrebat, strîngîndu-i puternic mîna.

— Adevărat. Să-ți mai spun ceva, încă din primele zile m-au repartizat în categoria III.

Și dorința mea este ca după terminarea clasei a VIII-a să lucrez în uzină. Nu știu dacă o să fiu repartizat.

Todor a luat piesa confecționată de Anton, a analizat-o și l-a bătut pe umăr:

— Dar tu ai și pornit pe drumul spre uzină!

MARIA POPOVA

La 1 septembrie a.c. a început noul an de învățămînt în școlile sovietice.

Iată-i în fotografie pe cîțiva elevi împreună cu profesoara lor, de la Școala nr. 1 „Ulianov", în prima zi a noului an școlar. Ei sînt mîndri că învață în această școală în care a fost elev Vladimir Ilici Lenin. „Să fim fiecare, asemenea lui Lenin" — gîndul acesta le însuflețește inima, cînd privesc banca pe care este așezată o plăcuță cu următoarele cuvinte: „Aici a stat elevul Vladimir Ulianov".

DE PE GLOB

Moscova. În apropiere de Kremlin, a început construirea celui mai mare hotel din Europa. Hotelul va avea 3 200 de camere. Restaurantele, braseriile, bufetele sale vor putea fi frecventate deodată, de aproximativ 5 000 de persoane. Hotelul va dispune, de asemenea, de o sală de spectacole cu 3 000 de locuri.

Canberra. La 29 august, în capitala Australiei au sosit peste 300 de învățători din statul Noua Galie pentru a protesta împotriva condițiilor mizere de învățămînt.

Praga. În cadrul „Verii culturale internaționale" la Luhacovice (Slovacia) s-a deschis Săptămîna culturii și artei romînești. Cu acest prilej, se vor audia concerte avînd în program lucrări ale compozitorilor romîni, se vor prezenta filme romînești, vor avea loc recitaluri din poezia romînească, reuniuni prietenești la care se va vorbi despre realizările din R. P. Romînă.

Ferrara. Peste 30 000 de muncitori agricoli din provincia italiană Ferrara, au declarat o grevă de protest împotriva samavolniciilor săvîrșite de latifundiari.

Saigon. După cum relatează corespondentul din Saigon al agenției Reuter, partizanii din Vietnamul de Sud au doborît două elicoptere americane care au participat la atacurile împotriva pozițiilor ocupate de ei.

Havana. La 30 august a fost semnat de U.R.S.S. și Republica Cuba protocolul cu privire la construirea unei noi uzine de reparații auto. Intregul utilaj și metalul pentru piesele nestandardizate vor fi livrate din U.R.S.S.

Azi vă prezentăm:

GRĂDINA BOTANICĂ din CLUJ

Să vizitezi, fie și în fugă — întreaga grădină, îți trebuie multă, foarte multă vreme, dar să scrii fie și numai despre o singură secție, iți trebuie negîndit de mult spațiu. Iată de ce în scurta prezentare voi încerca să descriu cît de puțin, numai....

Pitoreasca grădină japoneză...

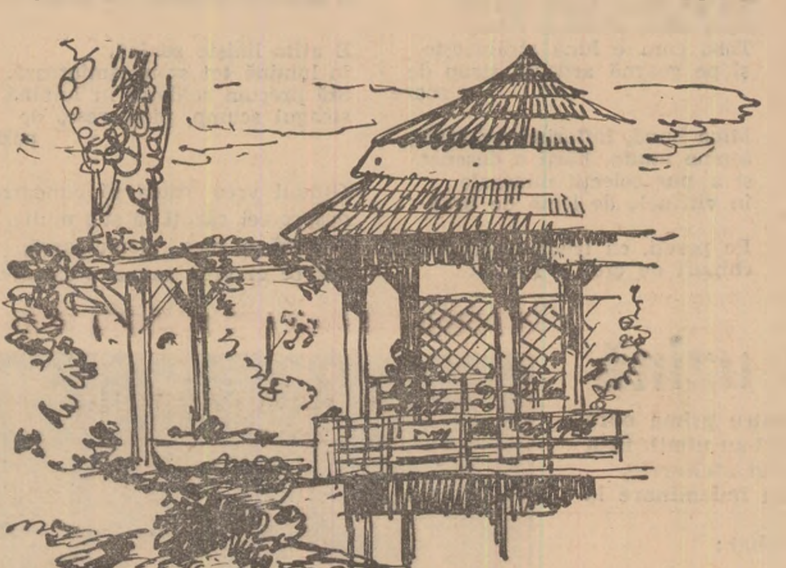
Grădina japoneză... clujeană este amenajată în genul colinelor Tsuki-Yama din Japonia.

Invăluită într-un minunat părculeț, îți apare, gingașă și miniaturală ceainăria cu ferestrele larg deschise înspre cele patru zări. Dar trebuie s-o vezi, să-i calci (cu frică, parcă, spre a nu o dărîma, atît de gingaș e lucrată în lemn sculptat) podeaua suspendată pe stîlpii ce ies din lac ca să-ți poți da seama cu adevărat de frumusețea ei. Pentru ca să ajungi la ceainărie însă, treci prin grădină, cobori podețul de lemn lucrat în stil japonez, și admiri „piatra salutului" de la piciorul podului, pășind apoi pe marmorifericele dale ale „punții de piatră" (Ischibashi)... Numai apoi o cărare de basm, umbrită de arbuști din țara soarelui te poartă lin spre ceainărie.

Dar grădina japoneză nu și-a dezvăluit toate farmecele. Abia după ce-ți satisfaci dorința de a vedea ceainăria, îți poți desfăta privirea admirînd o dată și încă o dată simpla dar frumoasa fîntînă japoneză, deasupra căreia își coboară frunzele late și rare, parcă pentru a și le oglindi în apă, zvelții arbuști **Paulownia imperialis.**

Urmează lanternele — vestitele lanterne japoneze de piatră — pentru grădină. Fiecare întretăiere de alei își are lanterna sa, croită din piatră, dar fiecare deosebindu-se mult de celelalte. Văzîndu-le, trăiești cu închipuirea cum arată pe înserate minunata grădină japoneză cu lanternele sale aprinse. Și le zărești parcă, licurici de noapte, strălucind printre prietenoșii **Phellodendron amurense** poposiți aci de pe îndepărtatele țărmuri ale Amurului, sau printre cîrlionții de jad ai **Larix leptalepisurilor** — arbuști asemănători coniferelor noastre dar aduși tocmai din îndepărtata Japonie.

Trebuie să trăiești clipe de adevărată destindere sub coroana umbroasă (revărsată peste **trunchi ca o ciupercă) a Ulmus-ului Scabra,** nu mai înalt de 2—2,5 m și cu frunze late, groase și lucioase. Și nu rareori, vrînd să poposești pe băncile acoperite (în stil japonez) din grădină, ai posibilitatea să constați că ele sînt ocupate de o fată sau de un

băiat cu cartea în mînă, cu caietul într-alta, care urmează șirul lecției de istorie sau, poate, cine știe?... chiar de botanică; nici că există alt loc mai prielnic pentru o asemenea îndeletnicire decît peisajul de basm și liniștea dătătoare de viață a splendidei grădini.

...și noile sere

De la grădina japoneză, urci pe alei șerpuind între cele mai felurite specii de plante din lume, spre noile sere. Sînt o construcție magnifică din oțel și sticlă, arhitectural împreunate spre a fi cît mai pe deplin un loc prielnic în care plante ce nu suferă temperaturile de iarnă ale țării noastre, să poată trăi în voie, spre desfătarea și instruirea noastră.

Spun spre desfătarea și instruirea noastră, pentru că serele sînt totodată un colț minunat de natură și un loc unde vizitatorii însetați de a cunoaște se pot instrui, singuri sau ajutați de ghizi, în legătură cu bogata și felurita floră din regiunile calde.

Iată, în bazinul de apă al sălii din stînga intrării, vestita **Victoria cruziana,** din familia nimphaceaelor; are frunze mari, cu diametrul de 1,20—1,50 m, cu marginile ridicate ca la sombrero-urile mexicane. Pe frunza aceasta ai putea așeza, fără teama că s-ar scufunda, un copil de 3—4 ani. Floarea Victoriei este bogată în petale roz-albe, iar în bazin zburdă o mulțime de peștișori viu colorați.

În sala cea mai mare, cum e și de așteptat, se află „uriașii". Iată-l, de pildă, pe **Musa sapientum,** din Asia tropicală, înalt de 8—10 m; el aparține familiei musaceaelor și are frunze mari, lungi de 2—3 m și late pînă la 0,5 m. Tot aici îl puteți găsi pe „purtătorul de spade" — palmierul **Howea forsteriana,** înalt cît o casă și avînd frunzele lungi și subțiri ca niște spade. El absoarbe același... oxigen cu „cactusul" uriaș **Agava americana,** înalt cît un om obișnuit, cu frunze lungi și groase, înarmate pe margini cu mulțimea de suliți a ghimpilor.

Martinsella imperialis, arbore din Brazilia, e golaș ca un gît de struț; abia sus, la aproximativ 8 m de pămînt, ca și cum cineva s-ar fi jucat punîndu-i un smoc de frunze, i-a crescut un fel de coroană din frunze lungi, aplecate, în formă de evantai.

Dar cîte nu s-ar putea spune și scrie despre frumoasele sere construite în ultimul timp și care adăpostesc plante necunoscute nouă nici chiar din lecțiile de botanică de la școală.

Trebuie să mergeți, copii, și să vizitați splendida grădină botanică clujeană. Fiți numai ochi și urechi, acolo se pot vedea multe, dar și mai multe se pot învăța.

AL. MIHU

Reportaj din apartamentul-călător

E puțin probabil să fi avut careva din voi prilejul să călătorească pe străzile orașului într-un... apartament. Eu însă am reușit de curînd să parcurg într-un apartament nou aproape 20 de kilometri.

Am sosit la Uzina de produse din beton armat nr. 8 din Moscova și am zărit într-o hală o mașină care... face apartamente.

Specialiștii din atelierul nr. 3 al Institutului MITEP au chibzuit totul bine. Imaginați-vă o uriașă ladă de oțel. În această ladă-formă, muncitorii au turnat cu cîteva ore în urmă betonul lichid. Și iată că aparatele au arătat că betonul s-a solidificat. Operatorul a apăsat pe un buton de la tabloul de comandă și pereții mașinei de formare s-au dat puțin în lături. S-a apropiat o macara puternică și a scos din mașină o cutie mare din beton cu orificii pentru ferestre și uși.

Cutia de beton a început să se transforme chiar sub ochii noștri: tîmplarii au instalat ramele, au prins ușile, lăcătușii au montat bateriile de încălzire, conducta de apă. Zugravii au zugrăvit tavanurile și pereții iar dușumeaua a fost așternută cu masă plastică colorată.

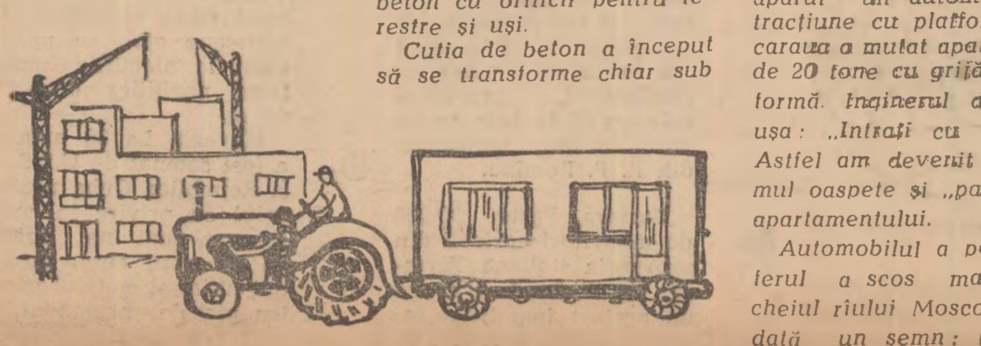
Apartamentul cu două camere este gata.

S-au deschis porțile și a apărut un automobil de tracțiune cu platformă. Macaraua a mutat apartamentul de 20 tone cu grijă pe platformă. Inginerul a deschis ușa: „Intrați cu curaj!". Astfel am devenit eu primul oaspete și „pasager" al apartamentului.

Automobilul a pornit. Șoferul a scos mașina pe cheiul rîului Moscova. Deodată un semn: un cerc galben, iar în mijlocul lui un camion. Asta înseamnă că pe aici autocamioanele nu au voie să circule. Dar agentul de circulație nu ne-a oprit. Dimpotrivă, el a zîmbit, a dus mîna la cozoroc și a aprins ochiul verde al semnalizatorului.

Patruzeci de minute a durat călătoria. Și iată, în sfîrșit, Noviie Ceremușki, cvartalul experimental. Cele ce-au urmat s-au petrecut repede și neașteptat. Apartamentul prins de macara, legănîndu-se ușor, a coborît alături de celelalte apartamente. La mine în cameră au intrat lăcătușii și electromontorii și au cuplat instalația electrică, încălzirea, conducta de apă și canalizarea.

Apartamentul este gata să primească pe noii locatari. Am ieșit din el și am plecat la redacție să scriu acest reportaj...

N. PETROV
(traducere din Pionierscaia Pravda")

Filatelie

Direcția Generală a Poștelor și Telecomunicațiilor a emis o serie specială de mărci poștale, în cinstea primului zbor cosmic în grup, înfăptuit de navele sovietice „Vostok 3" și „Vostok 4".

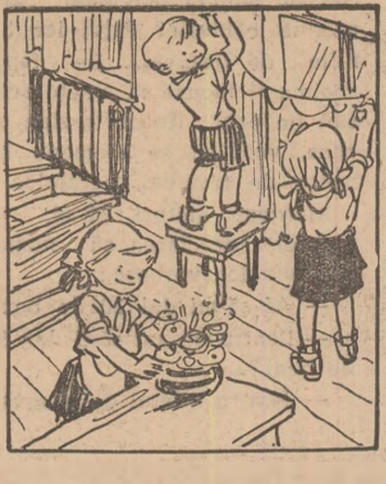
Această serie este formată din trei mărci, în valoare totală de 3,90 lei, toate fiind pentru poșta aeriană.

Marca de 55 bani înfățișează portretul maiorului A. G. Nikolaev; marca de 1,60 lei reprezintă globul pămîntesc cu cele două nave cosmice în zbor; marca de 1,75 lei înfățișează portretul locotenent-colonelului P. R. Popovici; în afară de portretele piloților cosmici, valorile de 55 de bani și 1,75 lei au schițate navele cosmice și datele zborurilor respective.

PREGĂTIRI PREGĂTIRI PREGĂTIRI...

Minunatele zile ale vacanței sînt pe sfîrșite. Nerăbdători, pionierii și școlarii se pregătesc pentru începerea noului an școlar. Cu hărnicie și pricepere, ei ajută la înfrumusețarea școlii, a claselor. Iată-i la lucru:

1. La Școala de 8 ani din comuna Pușcași, raionul Vaslui, pionierii au ajutat la curățenia școlii și mai ales la înfrumusețarea claselor, a coridoarelor. Perdeluțele, ghivecele cu flori aranjate cu gust de copii, dau un aspect sărbătoresc școlii.

2. O dată cu întreaga școală, s-a înnoit și colțul pionierilor din comuna Neicu, raionul Panciu. Aici, pionierii au aranjat atributele pionierești, au alcătuit un fotomontaj cu aspecte din viața și activitatea copiilor.

3. În grădinița din fața Școlii de 8 ani din comuna Oinacu, raionul Giurgiu, e mare forfotă. După ce s-a zugrăvit școala, pionierii au venit să planteze flori, să refacă rondurile din grădinița școlii. În prima zi de școală florile îi vor primi vesele.

4. Biblioteca școlii este un loc des frecventat de copiii din comuna Ulmă, raionul Rădăuți. Zilele acestea, pionierii au îmbrăcat cărțile, le-au etichetat, au schimbat hîrtia din rafturi. Primii cititori sînt așteptați.

Impresii din tabără

În zilele minunate petrecute în tabără la Cotești, cîntecul, jocul și voia bună ne-au însoțit pretutindeni. Am făcut excursii de cunoaștere a împrejurimilor, am prezentat frumoase programe artistice, iar seara, în jurul focului de tabără am trăit clipe de basm.

Pentru viața noastră fericită purtăm recunoștință fierbinte părintelui drag – Partidului.

Macri Brîndușa

Tabăra de pionieri și școlari Cotești, raionul Focșani

La Ilovăț

Tabăra de la Ilovăț e așezată între munți. Priveliștea îți încîntă ochii și te îndeamnă să colinzi în fiecare zi potecile însorite. Aici, împreună cu alți copii am participat la drumeții, ne-am scăldat în apa rîului din apropiere.

Masa gustoasă, jocurile și veselia zilelor de tabără ne-au ajutat să ne întoarcem voioși la școală.

Ilie Adrian

Tabăra de pionieri și școlari Ilovăț, raionul Tr. Severin

Pe litoral

Printre miile de copii care și-au petrecut o parte din vacanță pe litoralul însorit sînt și eu. Întîlnirea cu poetul Mihai Beniuc, concursul „Drumeții veseli", Spartachiada taberei, concursul de cîntece și recitări și... toate zilele de tabără vor rămîne pentru mine de neuitat.

Bătrîncea Lia

Școala medie Zlatna raionul Alba Iulia

Vacanță veselă

În vara aceasta, pădurea de la Poiana Strîmbu a răsunat de glasurile vesele ale pionierilor.

Am venit aici să ne petrecem vacanța. Cît de frumos a fost! Am legat prietenii, am participat la concursuri de orientare, am învățat cîntece și jocuri noi, am crescut...

După o vacanță veselă sîntem nerăbdători să revedem școala dragă.

Pionierii taberei Poeni-sat raionul Făget

SPORT

Campioanele

Au venit amîndouă de la Cluj, sfioase și puțin speriate. Două fetițe, una blondă cu codițe, cealaltă brună cu părul scurt. Amîndouă sînt pentru prima dată în București, amîndouă participă pentru prima oară în viața lor la campionatul republican de tenis al juniorilor.

Sînt nespus de emoționate. Dar iată că a început campionatul. Jocul lor la început timid, își capătă încetul cu încetul o surprinzătoare siguranță. Și rezultatele nu întîrzie. Amîndouă elimină din concurs, rînd pe rînd, adversare puternice. Amîndouă se califică în finale și amîndouă ajung campioane ale R.P. Romîne; Vera Rado la categoria 13—14 ani, Agneta Kun la categoria 15—16 ani.

Micuțele clujence se vor întoarce în orașul lor natal încununate de un minunat succes sportiv.

Vera Rado a obținut nota 10 la examenul de admitere în clasa a VIII-a, iar Agneta Kun a promovat clasa a VII-a cu media 9,66. Cele două fruntașe la învățătură s-au dovedit fruntașe și pe terenul de tenis.

Pentru frumoasele lor succese noi le adresăm sincere felicitări.

MARIUS POP

Etapa a III-a a Campionatului republican de fotbal

Duminica trecută, s-au desfășurat meciurile etapei a III-a a campionatului republican de fotbal.

Meciurile cele mai importante s-au disputat la Cluj, Timișoara, Iași și București. La Cluj, fruntașa clasamentului, Știința-Cluj, a întrecut în meciul-derbi al etapei, echipa Petrolul-Ploiești după un joc dinamic și spectaculos în care ambele echipe au jucat bine. Scor 1—0.

La Timișoara, echipa locală studențească Știința, n-a rămas mai prejos față de colega ei din Cluj, întrecind ușor (scor 3—1) noua promovată în categoria A, Farul-Constanța.

La rîndul său, publicul ieșean a avut ocazia să aplaude duminică prima victorie în actualul campionat a echipei C.S.M.S. Iași care a întrecut categoric echipa Crișana-Oradea. Scor 3—0.

La București, cuplajul fotbalistic de pe Stadionul „23 August" a produs satisfacții și... decepții. Rapid-București a învins după un meci frumos și foarte disputat actuala campioană a țării Dinamo-București (scor 2—1) iar Viitorul-București a pierdut în fața echipei Progresul la un scor neașteptat (1—5). Cei care aplaudaseră categorica victorie a tinerilor jucători de la Viitorul în prima etapă cînd și-au surclasat adversarii (Viitorul a întrecut atunci pe Minerul-Lupeni cu 7—0) au fost dezamăgiți de jocul lor de duminică.

În urma disputării celei de a treia etape, în fruntea clasamentului se află Știința-Cluj urmată de Știința-Timișoara, U.T.A. și Rapid-București.

M. P.

Pionieri și școlari!

Abonați-vă din timp la gazeta voastră

„SCINTEIA PIONIERULUI"

30 de bani

Povestire de MIHAI STOIAN

Tramvaiul întîrzia. Horia zise

— Dacă nu vine pînă număr la o sută, pornim pe jos.

— Bine, încuviință Mihai, dar numără rar

Tramvaiul apăru în stație cînd Horia ajunsese cu număratul la cincizeci.

— Avem noroc, rosti Mihai și urcă primul, fără să țină seama de ceilalți care voiau, de asemenea, să urce. Trecu nepăsător pe lîngă taxator și se opri tocmai în față, în spatele vatmanului. Horia își croi drum pînă la el.

— Ce te uiți așa la mine?

Într-adevăr, ochii lui Horia, de obicei rotunzi, limpezi, căpătaseră dintr-o dată altă formă, deveniseră parcă oblici, iar căutătura lor — piezișă.

Rămas fără răspuns, Mihai lăsă privirea să-i alerge înaintea tramvaiului, între cele două linii sclipitoare, și își zise că oricît ar fi el de prieten cu Horia, prietenia lor gonește uneori alături, ca liniile tramvaiului. Și numaidecît își aduse aminte de toate micile neplăceri care se ivesc, întotdeauna, de-a lungul unei prietenii mai îndelungate: Horia nu-i împrumutase cîndva caietul de aritmetică (lăsîndu-l să-și bată singur capul cu socotelile, fără nici un rezultat), altă dată îl spusese acasă, fiindcă luase un patru pe care voia să-l tăinuiască față de părinți...

„Acum ce l-o mai fi apucat?", se întrebă și, ca să arate că nu-i pasă, se răsuci în loc și înfruntă privirea celuilalt. Rămaseră așa, ochi în ochi, timp de cîteva clipe, în care vreme Mihai încercă să-și închipuie ce vede celălalt. Văzu un băiat uscățiv, cu brațe lungi, osoase, care se străduie să pară nepăsător, chiar senin, pentru ca pînă la urmă să se fîstîcească și să înceapă să se caute prin buzunare...

Apăruse controlorul. Era încă în fundul vagonului, mărunțel, cu șapcă roșie și, culmea, semăna cu Horia. Era ca și cînd Horia și-ar fi pus, într-adins ca să-l necăjească, o șapcă de controlor.

— Ascultă, îl apucă strîns de încheietura mîinii, hai să mergem o bucată și pe jos.

Tramvaiul era încă în plin mers.

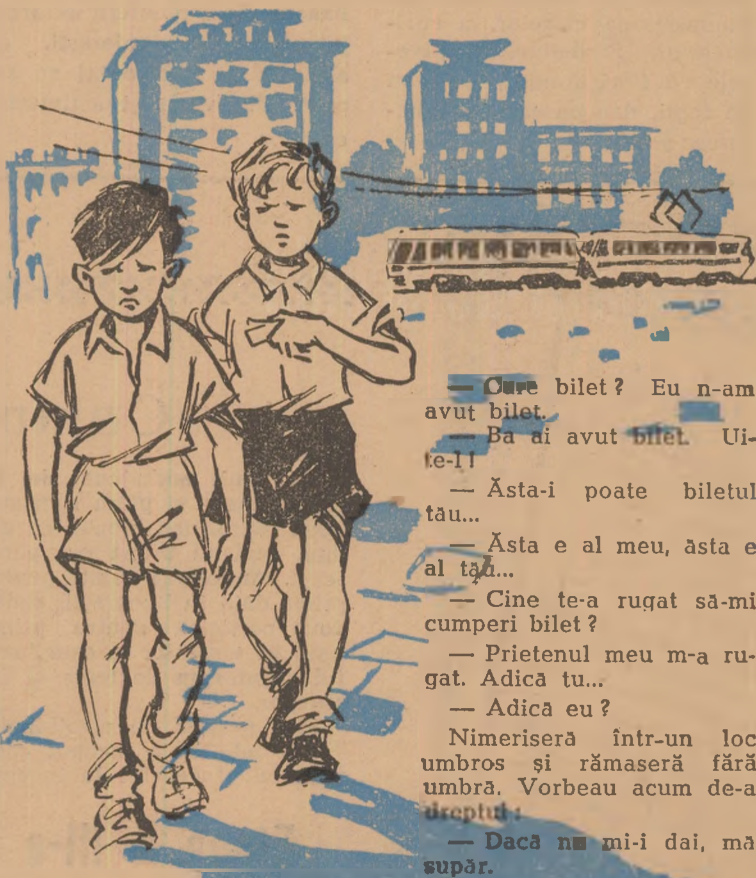
— Oricum, la prima stație coboram.

Se înroși: de spaimă uitase pînă și unde se aflau. Tresări. Vatmanul bătea stăruitor din clopot, fiindcă un camion înainta încet dinaintea tramvaiului și se încăpățîna să nu se dea în lături. Controlorul era acum la mijlocul vagonului. Mihai simțea că se topește, ca o lumînare uitată pe un cuptor încins. Își șterse fruntea îmbrobonită și pe semne că așa îl surprinse și controlorul, căci îi zîmbi:

— Cald?

—Cald, răspunse pentru el Horia și dintr-o dată avu impresia că îl privesc, sfredelitor, doi controlori, apoi patru, opt...

Se pomeni pe trotuar, alături de Horia. Tramvaiul pornise de mult din stație, se zărea acum ca o cutie de chibrituri, iar tot ce i se întîmplase acolo, în vagon, îi apăru ca un lucru petrecut doar în închi-

puirea sa, neadevărat, și față de cutia pe roți care se pierdea în depărtare, se simți pe neașteptate și mare, și puternic, și sigur de el, așa încît începu să pășească vioi.

— Ți-a trecut?

Mihai nu știa bine unde ținteste întrebarea prietenului său: îi trecuse spaima, ori îi trecuse simpla amețeală din pricina căldurii? Privi iar liniile de tramvai... De fapt, spaima îl făcuse să amețească, să-i fie cald... Totul, în ziua aceea, voia să se asemene liniilor de tramvai, paralele.

Mergeau alături, și ei, și umbrele lor. Părea că numai umbrele lor vorbesc:

— Ai să-mi dai 30 de bani.

— Pentru ce am să-ți dau 30 de bani?

— Pentru biletul de tramvai.

— Care bilet? Eu n-am avut bilet.

— Ba ai avut bilet. Uite-l!

— Ăsta-i poate biletul tău...

— Ăsta e al meu, ăsta e al tău...

— Cine te-a rugat să-mi cumperi bilet?

— Prietenul meu m-a rugat. Adică tu...

— Adică eu?

Nimeriseră într-un loc umbros și rămaseră fără umbră. Vorbeau acum de-a dreptul:

— Dacă nu mi-i dai, mă supăr.

— Pentru 30 de bani? 30 de bani face prietenia noastră?

— Dacă nu mi-i dai, înseamnă că atîta face. Fără biletul ăsta, de 30 de bani, pățeai o rușine de care nu mai puteai scăpa, oricît ai fi plătit.

— Cinci lei, atîta-i amenda.

— Amenda e atîta, dar rușinea te costă mult, mult mai mult. N-ai simțit?

— Am simțit dar am uitat...

Mihai ridică din umeri. Erau iarăși în bătaia soarelui și deși aveau din nou umbră, umbrele lor păreau că se țin într-adins departe una de alta, supărate. Dacă le-ai fi putut zări ochii, sprîncenele, gura, poate c-ar fi înțeles cît de triste sînt amîndouă. Dar umbrele n-au nici ochi, nici sprîncene, nici gură, sînt doar ca o pînză cenușie, și-atît! Atîta i se păru și lui Mihai că are lîngă el: o umbră, nu un prieten adevărat...

— Am ajuns! zise, dînd să intre în curtea casei.

— N-ai ajuns, strigă Horia. Încă n-ai ajuns. Mai ai de mers. Drum lung... Ai să-l străbați sigur, o să-l străbatem împreună...

Celălalt vîrî mîna în buzunar și își sună cei cîțiva bănuți:

— Ce drum? Care drum? Cîte vorbe cheltuite pentru 30 de bani!

Și îi înmînă brusc o monedă de 25 de bani și alta de 5 bani, întorcînd capul, să nu-l privească.

— Ține! Și să nu mai spui că-mi ești prieten.

Horia luă bănuții și se bucură, nu pentru cei 30 de bani recăpătați, ci pentru că deși se despărțiseră acum, străbăteau împreună același drum lung și anevoios, la capătul căruia îi așteptau, desăvîrșite, tinerețea, munca, cinstea și prietenia fără îndoieli.

Intoarcere

De pe munți și din lunci,
Din zăvoi,
Către școală întorcîndu-ne iarăși,
Am luat frumusețea cu noi,
Să-i fim colegi și tovarăși.

Atîta veselie și soare
Am cules în ierbare,
Atîta bucurie și cînt
Am luat în cuvînt...

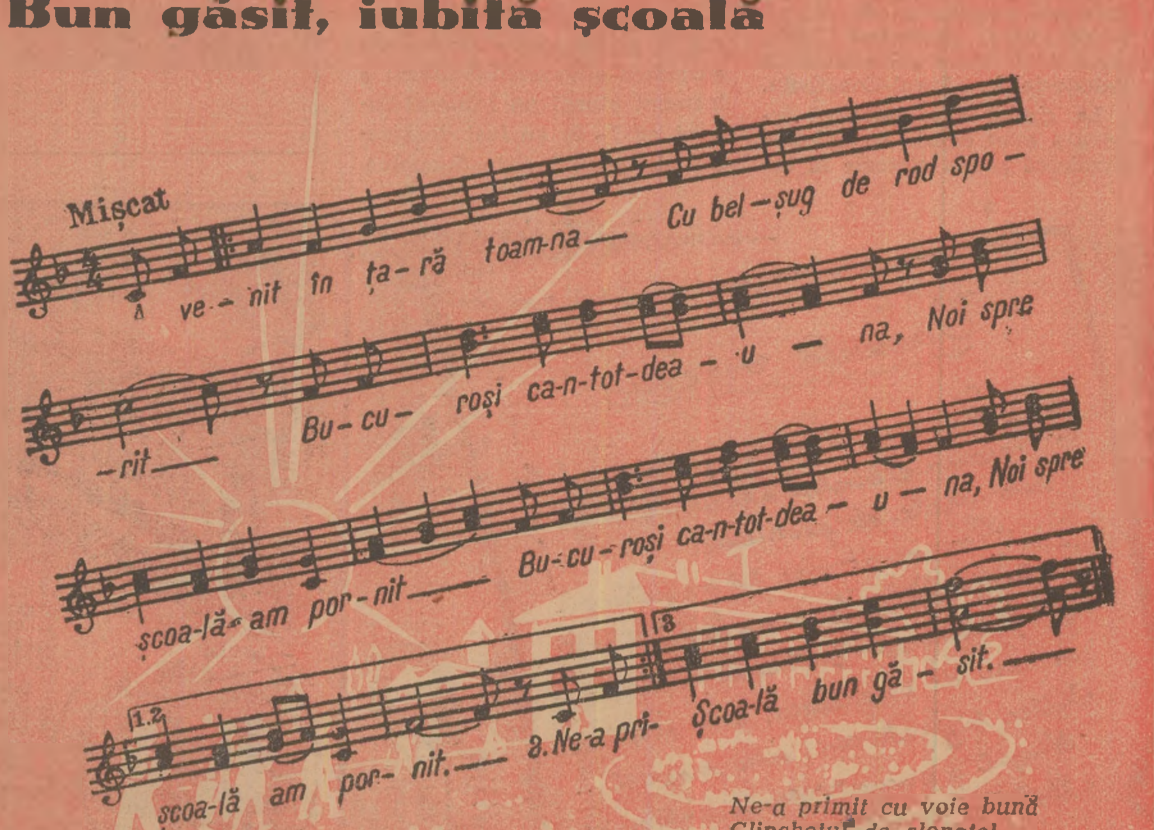
Darnică de tot ne-a fost țara,
Din zori pînă seara;
Ne-a mîngîiat vîntul obrazul,
Ne-a răcorit pe întinderi talazul,
Și peste tot am lăsat
Cuvîntul
Și gîndul
Curat...

Iată acum: cărți ne-așteaptă,
Tovarășe de urcuș,
Pentru încă o treaptă
Pe care o începem acuș.
Filele prind să ne fure
Cu freamăt, parfum de pădure...

Cu ochii-amintirii și-ai inimii,
Noi scrutăm
Către zările albastre:
Ne urează succese
Ceahlăul și Omul
Fluturîndu-și la gît
Cravatele noastre.

GHEORGHE SCRIPCĂ

Bun găsit, iubită școală

Muzica: A. PLEȘCA

A venit în țară toamna,
Cu belșug de rod sporit.
Bucuroși, ca-ntotdeauna,
Noi spre școală am pornit. } bis

Ne-a primit cu voie bună
Clinchetul de clopoțel
Și sunînd părea să-ntrebe
Dacă ne-a fost dor de el. } bis

Bun găsit, iubită școală,
Azi vacanța s-a sfîrșit
Și ne-ntoarcem iar la tine,
Scumpă școală, bun găsit! } bis

Cuvinte încrucișate

Publicăm mai jos dezlegarea cuvintelor încrucișate „La focul de tabără" apărute în numărul precedent din 30 august a.c.

1 T	2 A	3 R	4 A	■	5 P	6 A	7 S	8 C	9 A	N	10 U
11 A	L	I	N	12 A	■	13 V	L	A	D	■	L
14 B	E	N	I	U	15 C	■	16 O	R	A	17 S	E
18 A	X	■	19 S	L	A	20 V	I	T	■	21 C	I
22 R	E	23 B	O	■	24 P	A	■	25 I	26 D	A	■
A	■	27 R	A	28 C	■	29 I	30 F	■	31 R	I	32 S
■	33 J	E	R	E	34 A	■	35 Ă	36 C	U	■	E
37 C	O	S	A	■	38 C	39 Ă	Z	I	M	40 I	R
41 R	A	L	■	42 R	O	M	A	N	■	43 O	B
44 A	C	A	45 S	A	■	46 A	N	T	47 E	N	A
48 C	A	S	S	I	49 A	N	■	50 E	T	E	R
A	■	51 U	T	A	N	■	52 S	C	O	L	I

Combinatul Poligrafic Casa Scînteii